

ACCIO

L'any 1931 quedarà gravat amb lletres de foc als cors liberals. Despedim-lo amb els crits de **Visca Catalunya!**
Visca la República!
Visca la Llibertat!

Setmanari d'Esquerra Republicana
Redacció i Administració: Francesc Llairet, 21.

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

1931

Es hora de parlar clar

L'any 1931 s'en va. El seu pas l'Història del nostre poble el registrarà amb lletres de motllo i els cors liberals en guardaran el record gravat al cor. Catalunya, i en dir Catalunya diem Espanya, li deu gratitud.

L'any 1931 ens ha lliurat per sempre més de la nefasta tirania borbònica, de la camarilla de generals viciosos, descontents i ambiciosos, dels opressors del poble que se li bevien la sang; ha estripat el vel dels prejudicis i està renovant l'aire que ens asfixiava; ha fet que el poble es retrobés ell mateix i recobrés la sobirania que li havien usurpat; li ha tret del damunt el peu que el massacrava i li ha obert el camp de les idees. En fi, ha destruït la corrupció monàrquica i ha portat la República que tant desitjava el poble liberal. Cert que encara s'ha d'estar a l'aguait, ben preparat perquè els microbis no facin de les seves. Però, no tingueu por, que aquells temps no tornaran. Que surtin els càrgols amagats. Que es desenterrin els diners i els facin treballar, veureu com tot anirà com una seda. Unteu les màquines i feu-les rutllar i desapareixerà allò que fa tanta por. Creiem que és hora ja de que els sabotejadors del poble es desenganyin, que es convencin que en contra de l'actual règim no hi ha res a fer. La República ja té Constitució pròpia i té President a gust del poble. Cal que els indecisos i els inconsolables estimin els seus interessos, que alcin el cap per damunt de les fronteres i observin el que passa a l'altre costat. Que vegin aleshores que els convé més, inclús mirant-s'ho amb els vidres de l'egoisme. Que no perdin de vista tampoc el que passa dintre de casa. Que no badin, vaja, que no s'adormin. No fos cas que el temporal s'els tiri al damunt i s'enfonzin. Que vegin si els convé més abandonar la sobèrbia o perdre-ho tot; si recolzar un règim de llibertat i justícia, d'equitat i benestar o de lluita aferrissada que els anul·laria totalment.

Creiem, però, que el bon sentit s'imposarà, baldament sigui atenent interessos egoïstes, i que els sabotejadors de la República abandonaran llur actitud criminal i suïci-

VI
A més d'altres preocupacions, com són portar la moralitat en el cos de bombers, «serenos», assumpte de l'aparellador, etc., hem analitzat com cosa grossa, les condicions del préstec de 6.000.000 de pessetes amb un dany inicial de 510.000. Hem vist també els informes dels tècnics senyors Manuel Casas i Manuel Puig Janer i l'enginyer senyor J. Puig Janer, els quals ens diuen que ultra ésser l'obra dolenta per insuficiència i mala qualitat dels materials, hi ha hagut una inflació o excés en els preus que es resumeix com segueix:

J. NOGUERA
Instal·lacions i reparacions d'aigua, gas i electricitat. Especialitat en treballs per a Obres. — Sant Llorenç, 58 i Passatge Mercat, 7. — Telèfon 365

da i aquesta vegada més que mai podem dir «any nou vida nova» i tots junts laborar per una Catalunya gran, per una Espanya gran, que la nostra excel·lent situació geogràfica i climatològica ens manté en situació privilegiada davant dels altres països, que s'agiten tots ells desesperadament en cerca de la sol·lució del seu problema econòmic, que no podran resoldre si no és a base d'un veritable règim liberal i democràtic de veritable justícia social. Que esculleixin.

En quant a Catalunya, la nostra estimada llengua que l'últim borbó, per no ésser menys que els seus antecessors, volia trecejar, ha estat reivindicada per l'actual Estat espanyol i portada a les escoles. Per altra part tenim l'Estatut ben aprop de l'aprovació el qual implica el reconeixement de la personalitat de la nostra terra. L'esperem amb ànsia, però plens d'optimisme, puix que pensem que amb ell Catalunya «tornarà a ésser rica i plena». Així sigui.

Estimats lectors, desitgem que el proper any us sigui ben plaent.

En els terrenys, pessetes 241.408,63.
En les obres, pessetes 193.439,54.
En la instal·lació mecànica, 153.642,74.
Total pessetes 588.490,91.

Davant d'aquestes inqualificables irregularitats, aquesta Comissió (la Comissió Revisora de Responsabilitats) presentà al ple de l'Ajuntament un dictamen posant de manifest tot l'instruït, proposant entre altres coses, la revisió de les altres obres, com són la construcció de la plaça mercat Torner, Mercat central de peix, Cementiri nou, etc., que s'incoés un expedient per aclarir i depurar les responsabilitats en tot ordre, per entaular l'Ajuntament l'acció corresponent davant els tribunals de justícia contra aquells que es consideressin culpables dels abusos i les immoralitats comeses en perjudici del poble, existint també, a judici de la Comissió Revisora, manca de zel, ineptitud o complicitat possible per part dels tècnics municipals, de l'arquitecte don Josep Fradera i l'enginyer don Enric Casas, opinant que dits funcionaris havien incorregut en responsabilitats i en conseqüència i d'acord amb el Reglament d'empleats, s'els sospengués d'empleu i sou i s'ls sotmetés a expedient de destitució per falta greu.

El ple de l'Ajuntament, per majoria de vots, malgrat el convenciment moral absolut que tenien de les irregularitats exposades, per a satisfer personalismes, va incorre en la responsabilitat de no volguer aprovar, per qüestió de procediment, la proposta de la Comissió Revisora.

Es oportú consignar que els dos arquitectes que feren l'informe dels terrenys i de les obres de l'Escorxador, presentaren una factura d'honoraris de 5.000 ptes. i l'enginyer senyor Puig Janer, pel seu treball, una altra de ptes. 2.500, o sigui que en conjunt l'Ajuntament pagà per honoraris de tècnics, «la suma total de pessetes 7.500».

Fins aquí arriba l'actuat per la primera de les Comissions revisores, que actuà des del mes d'abril al d'octubre de 1930, o sigui fins que els nostres amics J. Martí Cabot, F. Xifré, J. Pujol Pou i J. Queralt, que la presidia, es retiraren de l'Ajuntament.

<p>CINEMA ZORRILLA</p> <p>Dies 26 dissabte i diumenge, 27</p> <p>ACTUALITATS SONORES</p> <p>El reloj mágico pel·lícula muda</p> <p>Del Mismo Barro totalment parlada en espanyol</p> <p>Dibuixos sonors</p>	<p>Teatre Guimerà-Picardó Cinema</p> <p>Dissabte, 26 i diumenge, 27 des.</p> <p>RESURRECCION per Lupe Vélez i Lluís Alonso parlada en espanyol</p> <p>Gonejito Blas dibuixos sonors</p> <p>Forasteros en Escocia comèdia sonora</p>	<p>CINEMA NOU</p> <p>Dissabte i diumenge dies 26 i 27</p> <p>Tenor y Tenorio espectacular revista Fox</p> <p>MAMÁ per Catalina Bárcena i Rafel Rivelles totalment parlada en espanyol</p> <p>Dibuixos animats sonors</p>	<p>CINEMA VICTORIA</p> <p>Dies 26 i 27 Desembre de 1931</p> <p>Dia 26</p> <p>La Llama Sagrada La Casa de la Flecha El Jazz de las Fieras</p> <p>Dia 27</p> <p>La Fiera del Mar La Casa de la Flecha El Jazz de las Fieras Noticiari Fox sonor</p>
--	---	--	---

Pressupostos

A l'Ajuntament s'estan discutint els pressupostos per l'any vinent. D'ells depèn la vida econòmica dels pobles. Nivellar-los equitativa i justicierament sense perdre de vista les necessitats de la població, és de cabdal importància per un ajuntament. Es la part material que recolza la espiritual de polític. Sense una administració sana no hi ha política que s'aguanti, de qualsevol color que sigui. Però, aquesta obra, perquè sigui el més perfecta possible no l'han de fer solsament els regidors; els ciutadans tenen l'obligació de interessar-s'hi i col·laborar-hi a mesura dels seus coneixements i per mitjans, naturalment, viables. El poble s'ha de interessar i voler saber com s'administren llurs interessos; ha de perdre la costum de criticar a la babalà només pel que li han dit uns anònims mal informats quan no «indocumentats tendenciosament». Ha de fiscalitzar l'obra dels administradors, que per això les sessions del Consistori són públiques. I si no hi pot assistir (és evident que si tothom hi anava, no hi hauria cap local a Badalona per encabir-hi la gent), ha d'informar-se per mitjà de la premsa. Per la seva part, els regidors, treta l'obligació que tenen d'informar al poble, han de voler que la seva actuació es vegi a contraclaror i no oblidar mai la dita que diu que no n'hi ha prou amb què hom sigui honrat, ha de semblar-ho. Per tant, han de donar les màximes facilitats als que vulguin enterar-se i als informadors. Això tothom ho sap, no és cosa nova, però sovint s'oblida.

Cal doncs, que el poble surti de l'ostracisme polític en que està reclòs i intervingui en la cosa pública que per alguna cosa estem en un règim democràtic, el qual exigeix la col·laboració de tots els ciutadans, com exigeix l'existència de grans partits polítics.

Pel que afecta a la premsa, també té l'obligació ineludible d'informar als seus lectors, tant en el que afecta als comentaris que se li suggereixin com a la marxa dels debats. A nosaltres però, això avuino ens és possible fer-ho, ja que no s'ens pogué facilitar cap exemplar dels pressupostos quedant handicapats per fer una informació detallada, i no podent-la fer així, renunciem al comentari per no exposar-nos a ésser inexactes, sinó injustos en les nostres apreciacions.

Naturalment, que si s'ens faciliten les dades i considerem que poden interessar als nostres lectors, complirem amb el nostre deure.

Entretant insistim en demanar al poble que s'interessi per l'administració pública, i als regidors, que en són els mandatariis del poble, que li donin el màxim de facilitats a què té dret. S'ha d'actuar com més a la llum del dia millor.

ACADEMIA COTS

Carme, 52, bis

Badalona

Ensenyament Pràctic Comercial

Francès, Anglès, Alemany. Distingit Prof. nadiu.

Pressentiments

Quan en acabar de formar-se l'actual ministeri algú ens ha insinuat la possibilitat de què el no participar-hi els radicals podria obeir a l'intent que s'atribueix al senyor Lerroux d'aixecar bandera per la formació d'un gran partit que en podríem dir de «Salvació Nacional», hem recordat ço que deiem fa poques setmanes i el qual recolzem dient que tot això ens fa tuf de reaccionarisme, de dictadura i de fòbia liberal.

Estem segurs, però, de què si es produís aquest fet hi hauria forçadament molts dissentiments i topades entre els mateixos radicals. Es més; creiem que en tot cas el senyor Lerroux podrà fer particular ofrena de la seva capacitat d'experiència, però no podrà fer oferiment del seu partit, perquè aquest, que és nodrit per molts elements d'un esquerrisme posat a prova i d'un liberalisme ben patentitzat, no voldran rompre de cop i volta la seva tradició veritablement radical, ja que n'és la més estimable penyora de llur permanència en aquest partit.

El partit radical no té cap representant en l'actual Ministeri i, molta part de la premsa marcadament de dreta, ens presenta aquesta particularitat com a un cas de bon auguri per a la nació, ço que dit per ells ens ha de fer l'efecte que es refereixen als partits conservadors. Ens presenten al senyor Lerroux com l'home de demà que aixecant bandera i al front d'un gran partit ha d'incantar-se del poder.

Si el partit radical, considerant-se capacitat per assumir la responsabilitat del govern, emprèn una intensa campanya per tal de fer prevalèixer el seu ideari en el règim del poble, ens sembla cosa natural i admissible en bona doctrina política. Però si el senyor Lerroux per arribar al poder ha de fer deixament dels principis bàsics del seu programa per a guanyar-se la confiança de les classes moderades i d'ordre i així establir el «pedestal» de la popularitat i la idolatria, ens atrevim a dir-li que ja pot plegar el ram. Potser la transparència brillant de la indumentària li permeti saborejar esclats passionals de grandeses, però ben prompte el cap radical trobarà l'amargor de la realitat en quan la fallida li trossegi els somnis napoleònics. L'atur forçós polític pot ésser el premi que el destí li reservi. Els procediments dictatorials i absolutistes, les gestes cesaristes, ja han passat a l'història i no convencen a ningú. Les grans multituds senten i poden sentir idolatria i veneració per un home quan la bondat immaculada dels seus sentiments entra a l'ànima del poble i li infiltra amb encoratjador entusiasme els abnegats ideals de llibertat, igualtat i justícia, Macià a Catalunya n'és penyora que el poble gaudeix amb orgull i veneració.

L'home que vulgui interposar-se al poble i que per mantenir el cabdillatge hagi de recolzar-lo en les simpaties i l'ajut de les classes poderoses, que permanentment estan en franca oposició a tots els sentiments renovadors del poble, segurament caurà en desgràcia.

El senyor Lerroux ja fa molt de temps que està allunyat d'aquest contacte i acosta-

Nadal

El Nadal alegre, el Nadal feliç de les rondalles, el que totes les mainades esperen contentes s'atança... es va atancant lentament, com si tingués paüra d'entrar aquest any.

I és que jo crec que n'ha de tenir, ha de sentir una mena de recança de deixar escampar la seva fastuositat entre tantes ànimes que sofreixen.

Has pensat, oh dona! quan has parlat del Nadal als teus fillets, amb les mils liars en què el Nadal farà sagnar els cors? Amb aquells germans nostres que mesos ha el treball no els dona els menesters per proporcionar quelcom d'alegria a llurs famílies? Com passaran aquest jorn aquells infants a qui ses mares acaronen amb llàgrimes als ulls en veure que tremolen de fret i ni tan sols els pot comprar unes miserables espardenyes?...

I Nadal, festa d'alegria, festa de joia, que així tindria d'ésser per a tothom, els envoltarà amb un mantell de tristesa, de melangia i alguns de desesperació.

Si en la teva mà està el procurar algun concol, un poc de plaer a n'aquests mal-haurats, fes-ho, inculca en ton espòs i fillets, la Caritat i tú fes-la, però quietament, sense ostentació, sens ferir sentiments, que cada llàgrima que eixugaràs, serà una nova alegria per ton cor i si totes ho fem així, el Nadal ens podrà somriure i quan serem a taula amb nostres famílies ja no sentirem congoixa, car nostra consciència estarà il·luminada per la sublim virtut de la Caritat i el Nadal paorós i tètric, deixarà lloc al Nadal festiu, com raig de sol després de nuvolada.

ROSA CUIXART MONGAY

Agent general d'Assegurances

JAUME CUIXART

Progrés, 96

ment que els homes que aspirin a constituir-se amb apòstols d'una causa deuen tenir amb les multituds. La vida protocolària, que les exigències de la diplomàcia l'ha obligat a portar durant molt temps, potser li han inculcat una idea equivocada de la manera d'ésser més útil per la República i li haurà adormit l'atinada visió i perspicàcia que el cap radical en té ben palesament demostrada.

Pensi el Sr. Lerroux que el Borbó estarà seguint amb atenció el curs d'aquestes coses i potser se li aixampi el cor en pensar que les mateixes causes que varen precipitar la caiguda de la monarquia, poden donar camí a la restauració borbònica.

SIXTO

EXPOSICIÓ D'APARELLS PER A GAS

Cuines, fogons, forns, escalfadors per a bany i demés articles i accessoris

La Propagadora del Gas

Av. Martí Pujol, cantonada Ignasi Iglesias
Telèfon 226

Fàbrica: Indústria, 82 = = = Telèfon 92

FABRICA DE PASTES PER A SOPA

La Sopera

Fundada l'any 1868

Ofereix de nou a la seva antiga clientela i al públic en general, els coneguts articles que des de tant temps acreditaren llur especialitat

Carrer Francesc Llairet, 67 i 69

El truc de la manifestació

Les nostres primeres paraules han d'ésser de condemna enèrgica contra els autors de l'assassinat del ciutadà Terricabres, ocorregut dissabte passat, després de fer-lo víctima d'un atracament.

Fets com el que tant lamentem denoten la baixesa moral dels que es llicencien a una vida aventurera, sense sentir cap mena d'escrúpol d'emprar els procediments més criminals i més abjectes que dels baixos instints de llurs autors poden esperar-s'en.

I desitgem com el que més, que no resti en la impunitat el crim comès i que pugui caure ben aviat damunt dels autors tot el pes de la llei.

Amb la mateixa sinceritat que condemnem aquell fet monstruós, volem fer constar aixímateix la inoportunitat de la protesta dels obrers de la casa Montal Fita a instigació dels directius de la mateixa, volent fer servir el còs de la víctima de bandera per a volguer demostrar que si aquells fets succeïen és per culpa del nou règim.

Això no! Bullangues de la categoria de les que organitzaren els directius de la Montal Fita S. A. dissabte i diumenge passats, són intolerables, perquè desseguit pogué veure tothom que del que es tractava era d'aprofitar un fet luctuós per a convertir-lo de retop en un argument més contra el règim republicà que, com es natural, la casa Montal no li plau gens ni gota.

Nosaltres hem volgut fer constar la nostra disconformitat amb aquest procediment, ja que segons tenim entès els directius de la Montal Fita no s'estaven d'escridassar: Això és la República!! I la nostra obligació com a republicans és la de protestar-ne.

Cal només donar una ullada retrospectiva per a constatar que aquesta malura és de tot temps i a tot arreu amb alternatives d'intensitat i a Badalona mateix tenim com a exemple de cinisme, aquell atracament a cal Amat, que costà la vida a dos ciutadans, el mateix dia que el Dictador i el seu Rei feien la seva entrada apoteòsica a Barcelona.

I ja que pretenen treure punta de l'assassinat del dissortat Terricabres, nosaltres, republicans de cor, preguntem si la persistència d'aquests delictes és un bé o si és un mal per a la República i com que és indubtable que és un mal, en tenim prou per a refutar aquell argument i, per el contrari, ens creiem en un dret d'opinar que aquests fets vandàlics són ben vistos pels enemics del règim perquè els hi solen donar motius per a promoure bullangues com la que esmentem.

Ara, que si els directius de la Montal Fita volgueren només fer exhibició de llurs sentiments humanitaris, d'aquests s'en té de fer ostentació en tots moments i no sabem encara que la mort d'accident d'un obrer paleta ocorreguda no fa pas gaire temps a can Montal mateix, fos prou per a fer frontollar la casa i la consciència dels promotors de la comèdia d'aquests dies passats.

M. E. T.

Nadalenques

Nadal, diada de repòs i de pau que controla totes les activitats i totes les intel·ligències i als individus els uneix un comú denominador: la família.

Potser de tots els dies de l'any, en la diada de Nadal és quan els homes que es mouen a impuls de les atribulades exigències que la vida de l'indústria i del comerç reporta, tenen el cervell més a to per a coordinar les idees més atinades i convenients per el desenrotllament de llurs empreses. L'escalf de la llar tonifica moltes virtuts i dona a les iniciatives una temperança raonada, fent-les factibles i àdhuc més en harmonia amb el sentit comú de les coses.

Els poderosos, les classes privilegiades, en aquest dia forçosament deuen recordar totes les misèries humanes i la influència del caire de cristiana germanor de la diada els farà també pensar en la forma desproporcional i injusta que es divideix la societat. Potser que s'adonem que en els atollonrats moments renovadors d'un poble que transforma la seva vida en totes les manifestacions, no els és tan adversa la sort ni els són tan perjudicials les normes d'un règim de llibertat, per quan aquest Nadal la taula de la família del poderós i del ric es recolza en l'abundància de suculent menjars, mentre que la llar del desvalgut, avui com ahir, resta esclavitzada i sotmesa a les vicisituds i a la tristesa de la misèria.

Les classes adinerades i les necessitades, tocades pels respectius ressorts dels efectes de l'abundor i la pobresa, pensaran amb les calamitats i rareses de les injustícies humanes. Ni amb un dia com el de Nadal, que s'ha volgut rodejar de tan bondadosa cristianitat, pot produir-se el fet tan humà, tan sublim, com el de què per uns sols instants, per un sol apat, no manqui a la taula de ningú els menjars extraordinaris que facin recordar a tothom que si bé la vida amb les seves ingratituds dona opulència als uns i misèria als altres, hi ha un dia que tots ens recordem que som germans i igualment mortals.

Nadal d'avui, Nadal com sempre. Uns embafats d'abundor i altres, els més, acorralats amb l'amargor dels sofriments, de la pobresa.

Els qui en els nostres ideals no hi descaudem el concepte de Justícia i Igualtat, amb dies com Nadal, que és quan tenim més aprop la visió i la realitat de les misèries humanes, hem d'imposar-nos i refermar les nostres activitats a fi de què l'ideari que defensem sigui el que prevaleixi i faci desaparèixer aquestes injustícies i desigualtats que encara sofreix el nostre poble.

NELET

SOTERRANI

per llogar en el carrer República Portuguesa, número 30. — Raó: Coll i Pujol, 80.

La dimissió del Governador

El Sr. Anguera de Sojo, governador de Barcelona ha dimitit i tota la premsa de dreta coincideix en acusar l'Esquerra d'estar a les ordres de la F. A. I., diem-ho així. És natural que això succeïxi. Com també és ben comprensible que els partits de dreta, que equival a dir els partits dels financers, de la burgesia, dels esmunyedissos de levita, valdria més dir dels egoïstes, dels vius i dels babaus, posats damunt d'un canvi denominador, reaccionariament sectari, és també comprensible diem, que ataquin durament l'Esquerra.

L'Esquerra no és cap partit burgès; no és una cleda de financers ni un grup q'intel·lectuals al servei dels potentats. L'Esquerra és un partit posat al servei de la llibertat; de la democràcia i de la justícia. I com que l'organització de l'actual societat no és justa, per moure's únicament a l'entorn dels privilegis que detenten els favorecuts per la fortuna, que no saben què és patir, per un costat, i per una colla d'interessats per l'altre, és molt natural a part l'obligació que hi té, que en els litigis entre els obrers i la burgesia, es decanti a favor dels que no disposin d'aquells privilegis, puix que en resumits comptes l'Esquerra és un partit de treballadors en sa majoria, i seria un estúpid contrassentit que un partit d'Esquerra defensés els interessos particulars de la dreta. Qui no vegi això és que té pa a l'ull.

Però els que combaten l'Esquerra, ja ho saben això, i el que volen — tothom ho veu — és valdre's dels temorencs i dels papanates per sostreure-li els obrers i posar-li les organitzacions sindicals en front, portar els obrers al retraïment, i, ja està, quan vinguin les eleccions, com que els militants obrers no votarien, ells es farien amos de la nau i podrien navegar al seu gust. Per això no perden ocasió per la insídia. Ara mateix «La Veu de Catalunya» del dia 23 (legiu-ho; us assegurem que us divertireu) que en un article titulat «Maniobres electorals» és vol fer passar per liberal, democràtica i enemiga del caciquisme — qui parla de caciquisme! — diu que l'Esquerra agafa les reivindicacions obreres per a realitzar els seus fins electorals. Voleu més barra! Pel que sembla l'Esquerra hauria d'ésser una mandatària de «La Lliga.» Veritat és que aquell article aniria bé publicat en la nostra secció de «Ironies». Per anar bé l'Esquerra s'hauria d'ingressar en un convent de clausura i aleshores serien uns bons nois.

Catalanes! Afirmem la nostra acció essent cada jorn que passi més i més fidels a les nostres característiques autòctones de catalanes de «soca arrel», el que en diem ara, catalanes 100 per 100.

Damisel·les! Al costat del cultiu del físic ajunteu-hi el de l'esperit. A les perfeccions físiques sumem-hi la màxima espiritualitat com al més alt exponent de ciutadania.

J. PORTA LOPEZ

TECNIC EN RADI-COMUNICACIONS

Tota mena de treballs sens excepció relacionats amb la T. S. F. -- Electrificación d'aparells -- Construcció -- Tots els treballs que es realitzen no admeten competència com a condició i preu ---

LLADÓ, 7

BADALONA

XAROPS I ORXATES

RIERA

BADALONA

Junta Municipal del Cens Electoral

D. Cándid Gómez Vera, Jutge Municipal d'aquesta ciutat. President de la Junta Municipal del Cens Electoral d'aquest terme:

FAIG SABER: que d'acord amb el que mana l'article 22 de la Llei Electoral de 8 d'Agost de 1907, declarada subsistent per l'article 15 del Decret de 15 de Maig darrer, aquesta Junta procedí el dia 1 del mes corrent a la designació dels locals en què deuen establir-se els Col·legis Electorals per a quantes eleccions puguin celebrar-se de l'any 1932, éssent els mateixos els que a continuació s'expressen:

CIRCUMSCRIPCIÓ PRIMERA

Districte primer

- Secció 1.^a - Carrer del Rector 66, baixos.
- Secció 2.^a - Carrer de San Ramon, 13.
- Secció 3.^a - Carrer Mendizàbal, 8, baixos.
- Secció 4.^a - Carrer de Miquel Servet, 186, baixos.
- Secció 5.^a - Carretera de Mena, 41.

Districte segon

- Secció 1.^a - Carrer de Valentí Almirall, 2, Escola.
- Secció 2.^a - Carrer de Tortosa, 29.
- Secció 3.^a - Carrer de Weyler, 197.
- Secció 4.^a - Carrer de la Indústria, 138.

Districte Tercer

- Secció 1.^a - Carrer Roger de Flor, 91.
- Secció 2.^a - Carrer Güell i Ferrer, 49.
- Secció 3.^a - Carrer de la Conquesta, 36.
- Secció 4.^a - Carrer de la Creu, 66, baixos.
- Secció 5.^a - Carrer de Guifré, 146, Escola.

CIRCUMSCRIPCIÓ SEGONA

Districte Quart

- Secció 1.^a - Carrer del Bruch 36, (Urbanització Bufalà.)
- Secció 2.^a - Carrer de Lladó, 53, baixos.
- Secció 3.^a - Carrer de Francesc Llairet, (abans Reial) 145, Esc. E. Treball.

Remittit

Sr. Director de ACCIÓ:

Molt Sr. meu: Fent referència a la Pomada Maria, que es ven en aquesta ciutat, tinc de manifestar que vareig ésser atropellat per un auto a la veïna capital, i a causa del qual accident vareig sofrir una ferida en una cama, i un cop suposant curada la mateixa per trobar-se ja tancada, començà a infectar-se tota la cama i també a aparèixer símptomes de gangrena, el que no deixà d'inquietar-me. En semblants circumstàncies, la casualitat feu que se m'ofereís la Pomada Maria, i als seus resultats vareig confiar-me; observant amb estranyesa, després d'un tractament de quinze dies, que podia considerar la meua ferida completament curada, havent-me privat d'una inevitable intervenció quirúrgica i probable llarga dolència.

Aquestes simples ratlles, que em plau fer públiques, no tenen més objecte que correspondre degudament a un amic, i recomanar la Pomada Maria a quantes persones es trobin o puguin trobar-se en semblants circumstàncies.

F. PRAT

Si voleu vestir elegant aneu a can Violán

Prat de la Riba, 99 i 101

Secció 4.^a - Carrer de Fermí Galán, (abans Sant Bru) 43, baixos.

Districte Cinquè

- Secció 1.^a - Carrer del Lleó, 64, Escola.
 - Secció 2.^a - Carrer de Sant Rafel, 67.
 - Secció 3.^a - Carrer del Canonge Baranera, 44, Escola.
 - Secció 4.^a - Carrer de Sant Miquel, 6
- Districte Sisè
- Secció 1.^a - Carrer de Prim, 185, baixos.
 - Secció 2.^a - Carrer del Sol, 39, baixos
 - Secció 3.^a - Carrer del Centre, 131.

Edicte

Don Cándid Gómez, Jutge Municipal d'aquesta ciutat, President de la Junta Municipal del Cens Electoral d'aquest terme:

FAIG SABER: que les persones a quines correspongui formar part d'aquesta Junta, pel què respecta al proper bieni de 1932-1933, són les següents:

President: don Cándid Gómez Vera, Jutge Municipal.

Vice-President: don Francesc Barriga i Busquets, per ésser el Regidor de major número de vots.

Suplent (però sols amb el càrrec de Vocal): don Pere Cairó i Codina, Regidor que en número de vots segueix a l'anterior.

Vocal: don Miquel València i Ritoré, militar retirat.

Suplent: don Martí Iriarte i Escardó, militar retirat.

Vocal: don Ignasi de Ventós-Mir, major contribuent per immoble, cultiu i ramaderia.

Suplent: don Pere Borrás i Milà, per el mateix concepte que l'anterior.

Vocal: don Pau Rodon i Amigó, per el mateix concepte que els dos anteriors.

Suplent: don Ignasi Sanpere Sala, per el mateix concepte que els tres anteriors.

Vocal: don Joan Vila Berenguer, major contribuent per industrial.

Suplent: don Nicolau Casals Sarriera, per el mateix concepte que l'anterior.

Vocal: don Facund Violán Casaponsa, per el mateix concepte que els dos anteriors.

Suplent: don Ignasi Puy Franco, per el mateix concepte que els tres anteriors.

Vocal: don Joan Bachs Franch, designat per la Delegació Local del Consell del Treball.

Suplent: don Celestí Vall Doménech, per el mateix concepte que l'anterior.

Secretari: don Joan de Viala i Rubió, Secretari del Jutjat Municipal.

MAGATZEMS LA MODA

Prat de la Riba, 39, 41 i 43

J. Fradera Vehils

us desitja bones festes
i prósper any nou

Magnofono

Construcció d'aparells de radio - Màxima sonoritat
PREUS ECONOMICS

CARRETERA CONRERIA, 46 - TELEFON 362

Ferreteria

"La Badalonesa"

Bateria de cuina i eines per l'indústria

Prat de la Riba, 44 - Telèfon 39

GORRES - SASTRERIA - CALÇAT - GÈNERES
DE PUNT - CAMISERIA

CASA GUARDIA

PASSATGE MERCAT, 12 i 14

Tallers FORBÓ

Especialitat en maquinària i motllos per la
fabricació de galetes
FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

PRIM

TELEFON 282

FABRICA DE BEGUDES GASOSES
SIFONS I «SINALCO»

La Badalonesa

Dipòsit de cerveses de tota mena. - Especialitat en «Estrella dorada»
i Cervesa de Març. - Manufactura de bòsses de paper.
Tenda de papers de tota mena.

GERONI TARRATS

Roger de Flor, 14, 16 i 18 - BADALONA - Telèfon 121